

følgelig også bemærket, at der står, at der ikke bliver nogen umiddelbar miljøfordel ved at ændre forholdene, men da denne arbejdsdeling i den grad har været en flaskehals, anser jeg det for muligt, at arbejdet rent faktisk kan blive speedet op, og at der kan komme en forstærket indsats. Men jeg vil da meget gerne høre, hvad ministeren forventer på dette område.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Jorden og vandet i Danmark har det ikke for godt. Det kunne vi senest læse om i Miljø- og Energiministeriets rapport fra Jordforureningsudvalget, som kom i begyndelsen af marts. I rapporten kan man bl.a. læse, at man i 1983 vurderede antallet af forurenede grunde i Danmark til omkring 500, men i 1993, blot 10 år senere, viste det sig, at der rent faktisk er tale om omkring 14.000, og det er et meget højt tal.

Den hidtidige strategi for forurenede jord har været at rense grundene én for én, men med et så stort antal forurenede grunde og vel vidende, at rensning af grunde er et langsommeligt og besværligt arbejde, er det en uholdbar strategi. Jordforureningsudvalget foreslår derfor, at vi i stedet må prioritere vores indsats og opstille tre overordnede mål med vores jordpolitik: beskyttelse mod forurening af grundvand, beskyttelse mod forurening af overfladevand og beskyttelse mod eksponering af mennesker. Disse mål kan vi kun være enige i, selv om vi synes, det er uhyggeligt, at mængden af forurenede jord er så voldsom, at denne prioritering må til. Det har åbenbart lange udsigter med hensyn til at få ren jord i Danmark.

Formålet med dette lovforslag er at sikre en effektiv lovgivning vedrørende jordforurening i Danmark. Amternes rolle som grundvandsmyndighed skal styrkes, og yderligere trusler mod grundvandet skal forebygges. Lovforslaget omhandler også det rent administrationsmæssige, som skal forenkles. Amtskommunerne får hele beslutnings- og godkendelseskompetencen vedrørende affaldsdepoter, og det synes vi i Det Radikale Venstre er en udmærket idé. Det vil blive gjort lettere og hurtigere at handle, og nedsættelsen af et Depotråd med en bred medlemskreds med viden om området giver amterne mulighed for at få en kvalificeret sparringspartner i arbejdet med jordforureningspolitikken i Danmark. Dette vigtige område er vi i Det

Radikale Venstre meget opsatte på at støtte, og vi kan derfor med tilfredshed tilslutte os lovforslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Dette lovforslag om at lægge arbejdet med affaldsdepoternes oprydning ud til amterne kan Enhedslisten ikke støtte, medmindre det fører til, at den foreslåede overflytning giver en væsentlig forøget indsats i oprydningen. Det må være det, der må være formålet med at fremsætte det.

Men når man læser bemærkningerne til forslaget, står der, at umiddelbart vil lovforslaget ikke have væsentlige miljømæssige konsekvenser, og nedenunder står der, at man på længere sigt ved en forenkling forventer, osv. Derfor mener jeg, at hvis man begynder at lægge tingene ud, skal formålet være at øge aktiviteten og hastigheden i det, der sker.

Man kan sige, at når vi lægger pengene ud, kunne det jo f.eks. være i en ordning, der også pålagde amterne en ydelse – en fifty-fifty-ordning eller lignende – så pengene kom til at yngle, og der kom flere penge ind i systemet, også fra det offentlige. Vi er jo godt klar over, at det er en næsten uoverskuelig opgave, vi står over for, og selv med en maksimal indsats vil selv de mest påtrængende opgaver først være løst om 10 år. Men der er ikke noget i dette forslag, der antyder noget sådant, og hvis vi ikke får tilsagn om det i løbet af udvalgsbehandlingen eller fra ministeren her i dag, kan vi ikke rigtig se det umiddelbare formål med lovforslaget.

Der har i mange år foregået en diskussion om, hvem der rent konkret skal betale for oprydningen af de enorme mængder forurenede jord, vores driftige erhvervsliv gennem tiderne har produceret uden hensyn til naturen. Jeg har noteret mig, at det i den nyligt udsendte betænkning fra Jordforureningsudvalget påpeges, at der også efter gennemførelse af miljølovgivning er sket alvorlige jordforureninger. Hvornår vil regeringen stå fast ved sit udsagn om, at det er forurenere, der skal betale, og hvorledes forestiller ministeren sig, der skal betales for fortidens synder? Vi har en idé om en oprydningsskat for erhvervslivet, som skal være branchespecifik og skal dække oprydningen, også i de tilfælde, hvor der er tvivl om ansvaret for forureningen. Det er den ene side af det, nemlig at det er forurenere, der skal betale.

Det fremgår også af lovforslaget, at det ikke medfører yderligere offentlige udgifter. Efter